

RIKSARKIVAREN

Statens kartverk

3507 Hønefoss

Deres ref

Vår ref.
2007/3613 ELFU

Dato
26.03.2009

Vedtak om kassasjon av B-bøker og C-bøker i tinglysningen

Vi viser til e-post av 9. februar 2009 fra Wenche Bergman Østli i Statens kartverk, stilet til Ole Gausdal i Riksarkivet, om kassasjonsregler for tingrettene – tinglysing.

Her reises det spørsmål om praktisering av Justisdepartementets rundskriv nummer G-174/86 datert 10.11.1986, om kassasjonsregler for herreds- og byrettene. Etter disse reglene skal A-pantebøkene bevares i sin helhet. Videre skal det hvert tiende år bevares årganger av en del dokumenter som logisk hører til B-pantebok eller C-pantebok. B- og C-pantebok er ikke nevnt eksplisitt i reglene fra 1986.

E-posten argumenterer for at hvis det skal ha noen mening i å årgangsbevare for å dokumentere samfunnsutviklingen, må B- og eventuelt også C-panteboken bevares. Videre fremheves det at kassasjonsbestemmelsene betyr at bare noen bevegelser i forhold til et gitt pantedokument blir bevart. Resultatet vil gi et fragmentert bilde av hva som er skjedd med pantedokumentet over tid og således ikke gi noe bilde av utviklingen.

Siden ordningen med B-pantebok og C-pantebok har blitt etablert for å skille ut dokumenter av mer kortvarig interesse fra A-pantebok, vedtar Riksarkivaren følgende:

punkt i) under bestemmelse om tinglysning i kassasjonsreglene fra 10.11.1986 skal oppheves.

Det betyr at årgangsbevaringen av de dokumenttypene som kan kasseres etter 25 år eller kortere tid, oppheves.

Med hilsen

Ivar Fonnes
Riksarkivar

Eli Fure
underdirektør

Fra: Wenche Bergman Østli [mailto:Wenche.Bergman-Ostli@statkart.no]

Sendt: 9. februar 2009 08:14

Til: Ole Gausdal

Kopi: Turid Ellingsen; Jens Christian Leonthin; Irmelin-Maureen Kårbø; Hildegunn Hansen; Anne-May Sørum Selte; Anne-Katrine Eide; Anne Strand

Emne: Kassasjonsregler for tingrettene - tinglysing

Vedlagt oversendes rundskriv av 10.11.1986 fra Justisdepartementet vedr ovennevnte. Dette er det siste rundskrivet som omhandler kassasjonsregler for tinglysing, se side 5.

Det går frem at det kun er A-pantebok som skal oppbevares for alltid, pkt b). Imidlertid har man et pkt i), her står nevnt at hver 10. årgang av dokumenter som er nevnt under kassasjon etter 5, 10 og 25 år også skal bevares for alltid. For tinglysingen del gjelder dette kassasjon etter 5 år: slettede dokumenter som bare gjelder panterett, regnet fra det året da slettingen ble registrert. Videre også hjelpedokumentene som kan kassereres etter 25 år. Spørsmål oppstår med hensyn til hvordan dette er å forstå:

Hvis ingen B-bøker skal avleveres, hvorfor skal da slettingene av disse oppbevares? Hva så med påtegningene tilhørende et pantedokument, disse bør vel også oppbevares for hver 10. årgang? Det finnes noen steder C-bøker. Her tror jeg ikke kassasjonsreglene fra 1986 tok høyde for tinglysningspraksis.

Hvis hensikten med oppbevaring av hver 10. årgang er at man skal se hvordan utviklingen i Norge har vært, må jo nødvendigvis B-bøker for hvert hele 10-år også oppbevares. Et pantedokument kommer ofte til tinglysing flere ganger, da det kan påtegnes med andre typer rettsstiftelser, eksempelvis kan det vike prioritet, frafalle pant, panteutvides osv, for til slutt å slettes. Alle disse påtegningene vil bli arkivert i B-pantebok (eventuelt C-pantebok). Man kan tenke seg følgende: Et pantedokument blir tinglyst i 1990, det tinglyses en prioritetsbestemmelse i 1995, frafaller pant i fradelte eiendommer i 1997, mens det slettes i 2000. Skal da kun pantedokumentet og slettingen oppbevares for alltid, mens prioritetsbestemmelsen og pantefrafallet kan kassereres? Eventuelt at pantedokumentet også kasseres, da dette er i B-bok? Dette lyder ikke sannsynlig. Skal man ha hele årganger, må vel alt oppbevares?

Til slutt nevnes at praktis ikke har vært å arkivere i A eller B-bok dokumenter som er arkivert i andre statlige arkiver. Unntak herfra finnes, eksempelvis hvis en dom er hjemmelsdokument for en eiendom. Dommer fra jordskifterettene blir også oppbevart, mens utleggsforretninger fra namsmenn og særnamsmenn aldri blir oppbevart. Hele årganger blir derfor vanskelig å kunne avlevere.

For oss på Statens kartverk er det mest praktisk å skanne alle typer dokumenter som har med pantsettelse å gjøre. Dette fordi kunder krever kopier av pantedokumentene. På samme måte har vi også skannet rettsbøker som medfører hjemmelsendring eller lignende, her kan man imidlertid tenke seg en endring i praksis. Med dagens lagringskapasitet er det imidlertid neppe særlig hensiktsmessig å måtte sortere ut pantedokumentene eller rettsbøker fra en elektronisk pantebok før avlevering. Dette kan medføre en stor sorteringsjobb, som høres unødvendig ut.

Wenche Bergman Østli
seniorrådgiver
Statens kartverk